

Full diocesà

30 d'agost del 2020

p4 – Ruta de la delegació de Joventut d'Olot a Montserrat

p5 – Cicle Divendres de Pensament al Museu

La conversió pastoral de la parròquia

La Congregació per al Clergat ha publicat recentment una instrucció amb el tema «La conversió pastoral de la comunitat parroquial al servei de la missió evangelitzadora de l'Església». Avui n'ofereim una síntesi.

La conversió pastoral és un dels temes fonamentals en la «nova etapa evangelitzadora» que avui l'Església és cridada a promoure perquè les comunitats cristianes siguin centres que impulsin cada vegada més la trobada amb Crist.

Aquesta conversió missionera, que condueix naturalment també a una reforma de les estructures, implica en manera particular la parròquia, comunitat convocada entorn de la taula de la Paraula i de l'Eucaristia. Avui es troba en

dificultats a causa de la cultura digital i de la mobilitat, que fan que els vincles territorials siguin menys perceptibles.

El document demana anar més enllà del criteri territorial i prendre com a punt de referència el tema de l'evangelització; si no la parròquia corre el risc de fer-se autoreferencial i d'esclerotitzar-se, proposant experiències desproveïdes de sabor evangèlic i d'impuls missioner, qui sap si destinades només a petits grups.

La renovació de l'evangelització, més que del criteri territorial, parteix de la parròquia com una comunitat d'adopció.

(Continua a la p. 6.)

«Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: «No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell», però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més. (20,7-9)

Salm responsorial

Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu. [62]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte. (12,1-2)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.» Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món

si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.» (16,21-27)

«Per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses»

Dues maneres d'entendre la vida

Joan Mir Tubau, prev.

Pere és l'home de les grans contradiccions: un dia fa una professió de fe admirable i un altre dia ha de ser blasmat durament per Jesús: «Fuig d'aquí, Satanàs.» En aquest sentit, Pere és mirall de la condició humana, que és ondulant: som capaços del millor i del pitjor. Si ens acostem a Jesús sense deixar-nos guiar per la fe, tenim molts números per a equivocar-nos. La lògica humana no és la lògica de Déu. Pere, com a bon jueu, no podia entendre de cap manera que el Messies hagués de morir. I, que hagués de ressuscitar, potser ja no ho va sentir, si atenem a la seva reacció: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!» Pere, en aquell moment, encara no tenia prou fe; la seva apreciació sobre Jesús era equivocada, imaginava un Messies triomfant.

Pere mostra un tarannà molt actual: tan sols l'ombra del sofriment ja li causa horror. Per això, per a segons quines orelles, sentir que cal negar-se a un mateix... perdre la vida per Jesús... provoca vertigen. Tot això no té cap predicament en un ambient individualista i hedonista com el nostre. On és la felicitat que tots cerquem? Viure per a si mateix o viure per als altres? Aquesta és la qüestió.

D'altra banda, quan Jesús pregunta: «Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?», ell es refereix a la vida eterna. Però això també topa amb el pensament dominant, que s'inclina preferentment per la immediatesa, més que no pas per promeses de futur que es veuen boiroses o, simplement, incertes.

La imatge

Anar a Jerusalem és anar a la creu; aquest és el pressentiment que Jesús explica i que entenen els acompanyants; de manera que Pere li vol treure del cap, i rep la desautorització duríssima del Senyor. «Què en traurà l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?» Només esdevindrà deixeble qui prengui la seva creu i acompanyi el Senyor. I el dia final rebrà la paga per les obres.

Jesús condemna Jerusalem (1476).
Cristoforo de Predis

Agenda

Lit. hores: Setmana II

31 dilluns

— Sant Ramon Nonat
1Co 2,1-5/Salm 118/Lc 4,16-30

1 dimarts

— Sant Gil
Beat Josep Samsó
Comença setembre, consagrat a l'Arcàngel Sant Miquel
1Co 2,10b-16/Salm 144/Lc 4,31-37

2 dimecres

— Santa Raquel
1Co 3,1-9/Salm 32/Lc 4,38-44

3 dijous

— Sant Gregori el Gran
— Sant Simeó Estilita
1Co 3,18-23/Salm 23/Lc 5,1-11

4 divendres

Mare de Déu de la Consolació
(o de la Corretja)
— Sant Moisès
1Co 4,1-5/Salm 36/Lc 5,33-39

5 dissabte

Mare de Déu de la Cinta
— Santa Teresa de Calcuta
1Co 4,6b-15/Salm 144/Lc 6,1-5

6 diumenge XXIII de durant l'any/ Cicle A

Ez 33,7-9/Salm 94/Rm 13,8-10/
Mt 18,15-20

Ruta de la Delegació de Joventut d'Olot a Montserrat

Delegació de Joventut

Des del dia 28 de juliol fins al 4 d'agost un grupet de joves del nostre bisbat van pelegrinar a Montserrat. La xifra dels participants va oscil·lar entre 18 i 23. Els va acompanyar Mn. Lluís Ruiz, rector de la parròquia de Solsona.

El pelegrinatge va començar a Olot i van caminar uns 150 km. Durant els vuit dies que va durar la ruta van passar per Olot, la Vall d'en Bas, l'Esquirol, Vic, Artés, Manresa i, finalment, Montserrat. Van dormir més aviat poc i tingueren diverses estones de pregària comunitària: meditació de bon matí, rosari, àngelus, la santa missa i el rés de completes abans d'anar a dormir.

Els joves van poder aprofundir en temes de fe, però també van entrar en els valors de la comunitat, la fraternitat i el sacrifici. Sacrifici? Sí. Ajudar aquell que està pitjor que jo, somriure a qui ho necessita, servir els altres, tenir una paraula de consol per al desconsolat a qualsevol hora del dia, ni que no en tinguis ganes.

Un dels dies més durs va ser el tram de la Vall d'en Bas a l'Esquirol, per la llargada del trajecte i la pujada. Un dels joves ha escrit sobre aquell dia: «Tot i això ho hem fet i n'hem "gaudit" entregant al Senyor tot el que ens costava.» Un altre jove va escriure: «El suport del grup es torna incondicional [en els moments de duresa]. Aprenem a

donar gràcies a Déu per cada moment viscut i entreguem el dolor i preocupacions acollint-nos a la Mare de Déu mitjançant el sant rosari.» La ruta ha estat una vertadera escola d'amor concret i de donació a Déu i als altres.

Des de l'equip organitzatiu donem gràcies a tots els preveres, oficines de turisme, joves dels llocs, etc. que ens han acollit. I agraïm molt al Senyor tots els béns espirituals i temporals que ens ha regalat: especialment saber-lo veure en els altres. Continuem pregant pels fruits de la ruta. Santa Maria de Montserrat, esperança nostra, seu de la saviesa, mare dels catalans, pregueu per aquests joves pelegrins!

Cicle Divendres de Pensament al Museu

Museu Diocesà i Comarcal de Solsona / Foto: Pere Borés

El dimecres dia 29 de juliol es va clausurar el cicle «Divendres de Pensament» que, a causa del tancament general del passat mes de març, es va recuperar els dimecres de juliol.

Han estat quatre dimecres on gairebé cent cinquanta persones han conegut Arnold Schönberg, un dels compositors més influents en la transformació del llenguatge musical contemporani, de la mà de Josep Barcons; curiositats del paisatge sonor a l'edat mitjana a la nostra zona i l'experimentació en primera persona del so d'autèntics instruments de l'època, amb Laura de Castellet; els captivadors i curiosos mites de Màrsies i Orfeu com a fonts d'inspiració en la història de l'art,

explicats per Montserrat Reig, i, en la darrera sessió, Albert Blancafort va traspasar la seva passió i mestratge com a orguener al públic assistent ajudant a difondre la vàlua de l'orgue de la catedral de Solsona.

Malgrat les circumstàncies i la limitació d'aforament, des del Museu volen expressar el seu agraïment a tots els qui han fet possible que el cicle es pogués concloure amb èxit. Organitzadors, ponents i assistents han permès una edició molt especial. Volen demanar disculpes, també, a tots aquells que no van poder assistir a les sessions; esperen retrobar-los en la pròxima edició d'un cicle que, com van dient any rere any, està plenament consolidat.

Notícies Breus

Funerals a la parròquia de Cardona

El dia 1 d'agost la parròquia de Cardona va donar per acabades les misses funerals que, cada cap de setmana i durant els tres darrers mesos, s'han fet en sufragi de les persones que ens van deixar durant el temps de confinament a causa del Covid-19 i que llurs famílies no van poder acomiadar en el seu moment. Des de la parròquia donen les gràcies a totes les famílies per la seva bona predisposició.

Nomenament de rector del Seminari Major

El senyor bisbe ha nomenat Mn. Marc Majà rector del Seminari Major, consiliari de la Delegació de Joventut, de l'EESA i adscrit a la parròquia de Solsona; Mn. Jaume Prat, rector de Berga; Mn. Miquel Farràs, vicari de Berga; Mn. Gaspar Comellas, rector de Bagà; Mn. Lluís Tollar i Mn. Jordi Oorbitg, rectors *in solidum* de Gironella; Mn. Eduard Ribera, rector de Sant Antolí, i Mn. Josep M. Montiu, vicari de Cervera.

L'evangelització ha de renovar les estructures parroquials

Instrucció de la Congregació per al Clergat

(Prové de la p. 1.)

És necessari identificar perspectives que permetin la renovació de les estructures parroquials «tradicionals» en clau missionera. Aquest és el cor de la desitjada conversió pastoral, que ha d'afectar l'anunci de la Paraula de Déu, la vida sacramental i el testimoniatge de la caritat; això és, els àmbits essencials en els quals la parròquia creix i es conforma amb el Misteri en el qual creu.

L'acció pastoral ha d'anar més enllà de la mera delimitació territorial de la parròquia, per a transparentar més clarament la comunió eclesial a través de la sinergia entre ministeris i carismes i, igualment, estructurar-se com una «pastoral de conjunt» al servei de la diòcesi i la seva missió.

Es tracta d'una acció pastoral que, a través d'una col·laboració efectiva i vital entre preveres, diaques, persones consagrades i laics, així com entre les diverses comunitats parroquials de la mateixa àrea o regió, es preocupa d'identificar conjuntament les preguntes, dificultats i desafiaments respecte de l'evangelització, tractant d'integrar vies, instruments, propostes i mitjans adequats per a afrontar-los.

La celebració del misteri eucarístic és el moment substancial de la constitució de la comunitat parroquial. L'Església

adverteix la necessitat de redescobrir la iniciació cristiana, que genera una nova vida, perquè s'insereix en el misteri de la vida mateixa de Déu. És un camí que no té interrupció ni està vinculat només a celebracions o a esdeveniments, perquè no se cenyeix principalment al deure de realitzar un «ritu de pas», sinó únicament a la perspectiva del permanent seguiment de Crist. En aquest context, pot ser útil establir itineraris mistagògics que realment afectin l'existència.

L'estil dels santuaris

No poden ser aliens a la parròquia l'«estil espiritual i eclesial dels santuaris» —veritables llocs missioners— caracteritzat per l'acolliment, la vida d'oració i el silenci que dona descans a l'esperit, així com per la celebració del sagrament de la reconciliació i el servei als pobres. Els pelegrinatges que les comunitats parroquials realitzen a diversos santuaris són mitjans preciosos per a créixer en comunió fraterna i, en tornar a casa, fan que els espais de vida quotidiana siguin més oberts i acollidors.

En aquest sentit, es pot dir que un santuari reuneix el conjunt de característiques i de serveis que, anàlogament, també una parròquia ha de tenir, representant per a molts creients la meta desitjada de la seva recerca interior i el lloc on es troba amb el rostre de Crist misericordiós i amb una Església acollidora.

La comunitat parroquial és cridada a desenvolupar un veritable «art de la proximitat». Si aquesta té arrels profundes, la parròquia realment es converteix en el lloc on se supera la solitud, que afecta la vida de moltes persones.

La renovació d'estructures

En el seu procés de renovació i reestructuració, la parròquia ha d'evitar el risc de caure en una excessiva i burocràtica organització d'esdeveniments que no responen a la dinàmica de l'evangelització sinó al criteri de l'autoconservació.

La conversió de les estructures, que la parròquia ha de proposar-se, requereix en primer lloc un canvi de mentalitat i una renovació interior, sobretot d'aquells que són cridats a la responsabilitat de la guia pastoral.

Per a evitar traumes i ferides, és important que els processos de reestructuració de les comunitats parroquials i, a vegades, també diocesanes, es realitzin amb flexibilitat i gradualitat.

El paper dels laics

Cal evitar una clericalització de la pastoral i, per tant, el pastor ha de procurar que cada batejat es consideri un protagonista actiu de l'evangelització.

La comunitat presbiteral, en camí de formació permanent, haurà d'exercir amb saviesa l'art del discerniment que permeti que la vida parroquial creixi i maduri, en el reconeixement de les diferents vocacions i ministeris. El prevere, per tant, com a membre i servidor del Poble de Déu que li ha estat confiat, no pot reemplaçar-lo. La comunitat parroquial està facultada per

a proposar formes de ministerialitat, d'anunci de la fe i de testimoniatge de caritat.

El subjecte de l'acció missionera i evangelitzadora de l'Església és sempre el Poble de Déu en el seu conjunt. De fet, el Codi de Dret Canònic ressalta que la parròquia no s'identifica amb un edifici o un conjunt d'estructures, sinó amb una determinada comunitat de fidels, en la qual el rector és el pastor propi.

Altres qüestions tractades en la instrucció

Ja de manera més concreta i sistemàtica, la instrucció parla de la parròquia i altres divisions internes de la diòcesi: l'erecció d'una agrupació de parròquies, la funció dels arxiprestats, la unitat pastoral d'aquests, la zona pastoral...

També de les formes ordinàries i extraordinàries de la tasca pastoral: els rectors, l'administrador parroquial, els rectors «in solidum», el vicari parroquial, els diaques, les persones consagrades, els laics...

Semblantment la instrucció tracta dels òrgans de corresponsabilitat eclesial: el consell parroquial d'assumptes econòmics, el consell pastoral parroquial...

La Pel·lícula

Un amigo extraordinario

Dirigida per Marielle Heller

EUA, 2019. Drama. Per a joves. Intèrprets: Tom Hanks i Crystal Lonneberg.

Aquest drama biogràfic està inspirat en l'amistat forjada en la vida real entre Fred Rogers (Tom Hanks) i el periodista Lloyd Vogel (Matthew Rhys). El cínic periodista accepta a contracor la tasca d'escriure una biografia sobre Rogers, educador i presentador d'un conegut programa de televisió americana per a nens en els anys seixanta.

Superant el seu escepticisme i aprenent sobre l'empatia, a poc a poc Vogel descobrirà una nova i transformada perspectiva de la vida gràcies a la tranquil·la simplicitat i tendresa de Rogers, el veí més estimat dels Estats Units. Aquest film es basa en una història real.

Itineraris per fer durant l'estiu: per terres del Segre

Aquesta setmana visitarem les esglésies de les terres del Segre que tenen un valor patrimonial i que estan recomanades a la web de Catalonia Sacra.

L'església de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga és un dels monuments més emblemàtics de la ciutat i un clar testimoni del barroc classicista a Catalunya. La conjunció d'austeritat i simplicitat atorguen un efecte monumental a l'edifici, tal com veiem en els espais interiors. Cal destacar la capella sepulcral del beat Saperas i els frescos de la nau central, de Josep Minguell.

L'església de Santa Maria de Verdú és un edifici monumental d'estil gòtic en què s'evidencien diferents modificacions posteriors. En destaca la gran portada romànica del segle XIII, característica de l'escola lleidatana. A l'interior de l'església es troben diferents talles i imatges, datades entre el segle XV i el XVIII.

L'església de San Nicolau de Bellpuig, construïda en el segle XVI i d'estil gòtic tardà, mostra la transició cap al renaixement. La importància de l'edifici rau en el fet que alberga una de les obres més destacades del renaixement a Catalunya. Es tracta del sarcòfag del duc Ramon Folc de Cardona-Anglesola, del segle XVI.

L'església de Santa Maria de Cervera fou construïda entre els segles XIV i XV i és un exemple elegant i paradigmàtic del l'estil gòtic en terres catalanes. Guarda al seu interior la venerada Mare de Déu del Coll de les Savines, una talla policromada del segle XIII, molt venerada i que és la patrona de la localitat.

El convent de Sant Ramon Nonat de Portell guarda el seu origen en una llegenda medieval. L'actual conjunt té com a base, però, una construcció barroca: les dependències monacals i l'església, així com un claustre neoclàssic del XIX-XX. Hi viu una comunitat de religiosos mercedaris.

El monestir de Sant Celdoni i Sant Ermenter de Cellers va ser construït en diferents fases a partir del segle XI. L'església, un edifici romànic singular, sense cos i amb tres absis, guarda una cripta elevada, amb columnes decorades i capitells esculpits. La tradició explica que les relíquies dels sants van ser traslladades a Cellers, des de Calahorra, buscant un emplaçament més segur i fugint de les invasions àrabs.

